

[Aksel Larsen.]

af de mest graverende bestemmelser i lovforslaget og nogle af de mest graverende punkter i udvalgsbetænkningen have lov til at tilføje: hvis dette lovforslag bliver vedtaget, forvandler man Danmark til en politi- og militærstat. Vi er forresten uhyggelig langt på vej til at blive en politi- og militærstat. Når det er sådan — og det er det i dag —, at store folkelige organisationers snævreste ledelse — deriblandt De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger, som tæller 220 000 medlemmer og ledes af et medlem af det høje ting, det ærede medlem hr. Arnth Jensen, som tilmed er medlem af præsidiet — bæg medlemmernes ryg, og uden at medlemmerne aner noget om det, træffer en ordning med kriminalpolitiet, således at nye medlemmer kun må optages, hvis kriminalpolitiet tillader det, må man erkende, at så er vi langt ude. Hvis De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger vil optage et nyt medlem, skal de først gå til kriminalpolitiet og spørge: Er der fare for, at vedkommende er kommunist eller på anden måde et utilforladeligt element? Og hvis kriminalpolitiet siger: I må ikke optage ham, så skal de lade være med at optage ham. Det er endvidere sådan, at kriminalpolitiet har givet tilsagn om at medvirke hertil og er i fuld gang med det og har arbejdet med denne sag i 1½ år.

Jeg tillader mig at spørge den højtærede justitsminister: Er det med den nuværende eller den tidligere justitsministers vidende og billigelse, at kriminalpolitiet gør noget sådant? Jeg tillader mig endvidere at spørge: Hvordan vil man forene det med sine mange lyriske påstande om, at vi har demokrati her i landet, når kriminalpolitiet, som vi nu er i besiddelse af beviser for, erklærer, at det besidder et kartotek over samfundsborgerne her i landet og deres politiske anskuelser, så kriminalpolitiet er i stand til at afgøre, hvem der tilhører dette eller hint parti? Og er det i overensstemmelse med demokrati, at kriminalpolitiet oven i købet udnytter denne sin viden bl. a. på den måde, som det sker ved optagelse eller ikke-optagelse af nye medlemmer i skytteforeningerne?

Jeg kan slutte mig til docent ved Aarhus Universitet hr. Thøger Nielsen, som har sagt, at det fremsatte lovforslag er nytteløst i relation til de formål, det tilsigter at forfølge, og overordentlig farligt, idet det åbner mulighed for vidtgående politiske vilkårligheder og for skæbnsvanger usikkerhed i befolkningen under prekære politiske tilstande. Og jeg kan tilføje, at det, man her er i færd med, er at slå demokratiet og rets-

sikkerheden ihjel under påskud af at ville forsvare demokratiet.

Jeg anbefaler — så nytteløst jeg desværre ved det er i denne trekvarttomme sal — folketetinget og folketingets ærede medlemmer at forsøge at tænke lidt over Benjamin Franklins ord: „Den, der er rede til at ofre den virkelige frihed for at opnå en lille, tidsbegrænset sikkerhed, fortjener hverken frihed eller sikkerhed.“

Edel Saunte: Når jeg har bedt om ordet, er det for ganske kort at gøre rede for grundlaget for det særstandpunkt, jeg har taget i betænkningen. Principielt stiller jeg mig tvivlende overfor nytten af mere udpenslede straffebestemmelser om femtekolonnevirksomhed o. lign. end de regler, vi nu allerede har i straffeloven, og jeg var meget betænkelig ved det fremsatte lovforslag, fordi det efter min mening på mange punkter havde betydelige uklarheder. Ved arbejdet i udvalget forekommer det mig, at de værste af disse uklarheder er fjernet, og jeg er derfor nu parat til at stemme for forslaget om ændringer i selve straffeloven. Når jeg principielt stiller mig tvivlende overfor virkningen af femtekolonnebogen, skyldes det, at det vil være umuligt at formulere en lov, der danner grundlag for straf for virkelig femtekolonnevirksomhed uden samtidig at åbne mulighed for, at denne lov og dens straffebestemmelser anvendes overfor de personer, der i den pågældende situation er sande frihedskæmpere. Såfremt loven indskrænker sig til at udmåle større eller mindre frihedsstraf for de pågældende forhold, kan det måske anses for at være uden større betydning, såfremt straffen udstås i dansk fængsel, idet man må regne med, at de pågældende ved en befrielse af landet omgående vil blive løsladt; men hvis der er anvendt dødsstraf, er det unægtelig noget ganske andet.

Hvis vi gennemfører det særlige forslag om dødsstraf, kan vi efter min opfattelse komme i den helt utålelige situation, at dansk anklagemyndighed bliver tvunget til at rejse tiltale og påstå dødsstraf anvendt overfor en person, som alle danske på daværende tidspunkt anser for at være frihedshelt, og en dansk domstol i kraft af lovens bestemmelser bliver tvunget til at dømme til døden og danske politifolk tvunget til at eksekvere dommen, alt med det resultat, at frihedskæmperen myrdes, og at de implicerede: anklagemyndigheden, dommer, politi m. m., måske senere bliver straffet for at have fulgt den lov, vi nu giver. Besættelsesmagten skriver vel sin egen lov,